

ZPRÁVA Z KOMUNITNĚ OSVĚTOVÉHO SETKÁNÍ / ZHODNOCENÍ AKCE

IDENTIFIKACE PROJEKTU	
Příjemce	Mateřská škola se speciálními třídami DUHA Praha 5 – Košíře, Trojdílná 1117
Registrační číslo projektu	CZ.07.4.68/0.0/0.0/17_045/0001161
Název projektu	Multikulturní šablony pro MŠ DUHA

IDENTIFIKACE AKTIVITY	
Typ jednotky	Jednotka 5.2.1 Komunitně osvětové setkání 2 hodinové
Název setkání	Multikulturní setkávání v DUZE
Datum a čas konání setkání¹	Datum konání: 7. 6. 2019 Čas zahájení: 9,00 Čas ukončení: 11,00
Cíl aktivity²	Tolerance, setkávání lidí různých etnik, poznávání kultur
Tematické zaměření aktivity³	multikulturní zaměření
Forma aktivity⁴	workshopy, výstavy, divadelní či kulturní aktivity atp. se zaměřením na posílení soudržnosti obyvatel lokality
Program akce	- Poznávání a odlišnosti světových kultur - Světová kuchyně - Japonské divadlo

AKTÉŘI / ÚČASTNÍCI OSVĚTOVÉ AKTIVITY			
Jméno externího odborníka, popř. odborné organizace	Jana Remenárová	V jaké oblasti je odborníkem⁵	odborník z NNO
Jméno externího odborníka, popř. odborné organizace⁶	Barbora Hanzalová	V jaké oblasti je odborníkem⁷	odborník z NNO
Jméno organizátora/-ů ze strany školy⁸	Mgr. Martina Skleničková		
Charakteristika účastníků a cílové skupiny	Akce se účastnil pedagogický personál, děti a rodiče dětí z mateřské školy		

REFLEXE AKTIVITY	
Cíl a přínos setkání	Multikulturní piknik probíhal na zahradě mateřské školy, po které byly rozestavěny stánky s pokrmů jednotlivých světových kuchyní

¹ Jednotka 5.2.1 musí být v rozsahu min. 2* 60 min.; jednotka 5.2.2 musí být v rozsahu min. 4* 60 min.

² Obecným cílem této aktivity je podpořit inkluzivní klima a komunitní charakter školy. Upřesněte cíl vašeho setkání.

³ Zvolte, popř. doplňte.

⁴ Zvolte, popř. doplňte.

⁵ Vyberte, popř. upřesněte.

⁶ V případě, že je vybrána jednotka 5.2.2, do setkání musí být aktivně zapojeni min. 2 odborníci.

⁷ Vyberte, popř. upřesněte.

⁸ V případě, že je vybrána jednotka 5.2.2, do setkání musí být aktivně zapojeni min. 2 organizátoři.

	(Bulharsko, Vietnam, Mexiko, Španělsko, Slovensko) a stánky s workshopy (výroba vietnamských závitků, vykrajování šátečků z listového těsta atd..). Pokrmy předem připravily rodiče dětí s OMJ, které navštěvují naši mateřskou školu. Jednotlivé třídy se volně pohybovaly po zahradě a účastnily degustace jídel, dílen, rodiče měli možnost vyměnit si recepty. Souběžně s piknikem probíhalo v tělocvičně mateřské školy představení japonského divadla. Jeho cílem bylo seznámit zúčastněné s prvky japonského divadla a vysvětlit, co dané prvky, pohyby, zvuky atd, znamenají. Cíl aktivity byl velmi úspěšně naplněn, děti se dozvěděly nové informace v oblasti multikulturního vzdělávání, rodiče se měli možnost setkat s jinými kulturami, předat recepty typických jídel pro dané kultura atd.. Setkání přispělo k rozvoji kompetencí dětí v oblasti vzájemného porozumění, mezigeneračního soužití, zájmu a otevřeného přístupu ke kulturní rozmanitosti Forma setkání (na zahradě a v tělocvičně mateřské školy) pro tento druh workshopu velice vhodná Program setkání byl zcela naplněn
Participace účastníků	Rodiče dětí a pedagogové mateřské školy – organizace dílen a vedení dětí v dílnách (výroba vietnamských závitků, pečivo z listového těsta, omalovánky s multikulturní tematikou, poslech hudby typické pro dané země.
Zapojení odborníka/-ků	Seznámení s činností neziskové organizace, nabídka služeb, kontakty na poradenské sociální služby
Podklady odborníka pro setkání a další	Letáky, písemný program akce, konzultace s vedením mateřské školy – společné sestavení programu
Probíhala po akci mailová komunikace/ jiná komunikace s účastníky akce?	Mailová komunikace, osobní setkání
Termín uveřejnění informace o setkání na webových stránkách školy	18.3.2020
Termín informování rodičů a učitelů	13. 5. 2019
Další poznámky k realizaci setkání	Fotografie,

	Jméno	Podpis	Datum
Organizátor setkání	Mgr. Martina Skleničková		7. 6. 2019

Komunitně osvětová setkávání

Multikulturní šablony pro MŠ DUHJA

registrační číslo: CZ.07.4.68/0.0/0.0/17_045/0001161

Mateřská škola se speciálními třídami DUHA Praha 5 – Košíře, Trojdílná 1117

Trojdičná 1117

150 00 Praha 5

Organizátor:

Mgr. Martina Skleničková

Externí odborník:

Mgr. Jana Remenárová – koordinátorka a metodička seminářů pro pedagogy

Mgr. Barbora Hanzalová – koordinátorka a metodička seminářů pro pedagogy

ZHODNOCENÍ AKCE

Komunitně osvětová setkání – Multikulturní piknik

Setkání se uskutečnilo 7.6. 2019 s 16 rodiči od 9. 00 do 12.00 hodin

Cílem aktivity je rozvoj kompetencí dětí v oblasti vzájemného porozumění, mezigeneračního soužití, zájmu a odpovědnosti za dění v komunitě, otevřeného přístupu ke kulturní rozmanitosti.

Setkání proběhlo formou workshopu ve spolupráci s organizací InBáze zastoupenou paní Mgr. Remenárovou a Mgr. Hanzalovou. Centrum pro migranty InBáze vzniklo v roce 2005 ve skupině lidí pomáhajících jako dobrovolníci v aktivitách zaměřených na pomoc cizincům při integraci do české společnosti. Vizí bylo vytvořit bezpečný a otevřený prostor, kam by přicházeli za podporou nejen cizinci hledající domov v České republice, ale i Češi, kteří se zajímají o život cizinců v ČR, nebo se jich téma integrace dotýká.

Od roku 2006 se základ služeb postupně rozrůstá. V současné době InBáze zaměstnává 35 zaměstnanců, z toho je 15 cizinců z Afghánistánu, Běloruska, Gruzie, Arménie, Mongolska,

Ukrajiny, Uzbekistánu, Ruska, Vietnamu, Sýrie. Mezi nabízené služby patří odborné sociální poradenství, psychosociální poradenství, mentoring, asistenční a poradenské služby při migranty, kurzy pro interkulturní a pedagogické pracovníky apod. Mezi projekty, které společnost organizuje, patří například Bedýnky příběhů, kurzy vaření Vietnamské kuchyně, Ethno pikniky apod. Mateřská škola Duha spolupracuje se společností InBáze již pátým rokem.

Multikulturní workshop proběhl na zahradě mateřské školy. Cílem bylo nejen prostřednictvím typických jídel, ale i zvyků a hudby seznámit děti z mateřské školy a jejich rodiče s kulturou zemí, ze kterých pochází děti s odlišným mateřským jazykem, které dochází do mateřské školy Duha. Děti i rodiče se aktivně zapojili do všech připravených workshopů, dozvěděli se informace o japonské kultuře, kuchyni i divadle, typických svátcích v Mexiku, ochutnali typická jídla pro dané kultury.

Mgr. Jana Remenárová a Mgr. Barbora Hanzalová pracují ve společnosti InBáze jako koordinátorky a metodičky seminářů „Interkulturní komunikace a začleňování dětí s odlišným mateřským jazykem v MŠ a ZŠ“, dále „Kurz interkulturní práce s dětmi a žáky s OMJ v MŠ A ZŠ“ a „Základy práce asistenta pedagoga“.

Reflexe z tohoto projektu byla prezentována zaměstnancům mateřské školy na pedagogické poradě a rodičům na třídních konzultacích 13.6.2019

Zhodnocení akce bylo uveřejněno na webových stránkách mateřské školy dne 16.3.2020

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

InBáze

HISTORIE

Myšlenka na založení komunitního centra pro migranty a českou veřejnost se zrodila v roce 2005 ve skupině lidí pomáhajících jako dobrovolníci v aktivitách zaměřených na pomoc cizincům při integraci do české společnosti, primárně soustředěných v občanském sdružení Berkat. Naší vizí bylo vytvořit bezpečný a otevřený prostor, kam by přicházeli za podporou a pomocí nejen cizinci hledající nový domov v České republice, ale i češi, kteří se zajímají o život cizinců v ČR nebo se jich nějak jinak téma integrace dotýká. Zároveň jsme chtěli, aby InBáze nabízela pracovní příležitosti cizincům. V roce 2006 jsme díky podpoře ESF otevřeli v květnu ve dvorním traktu v ulici Rumunská na Praze 2 první „domeček“, komunitní centrum InBáze jehož součástí byl i sociální podnik Ethnocatering, který měl svou první kuchyni v komunitní místnosti centra.

Od roku 2006 se mnohé změnilo. Základ služeb zůstal a postupně se rozšiřoval, stejně tak počet zaměstnanců a provozní zázemí organizace. V roce 2007 jsme díky podpoře pana Karla Schwanzenberga mohli rozšířit naše programy i do Jižních Čech na hospodářský dvůr Rakovice, který postupně upravujeme tak, aby tam mohly probíhat naše komunitní programy, které tam realizujeme od roku 2008. Jak se služby Inbáze postupně rozšiřovaly bylo nutné vyměnit prostor za větší a v roce 2010 jsme se díky podpoře Prahy 2 mohli přestěhovat do krásného nového komunitního centra opět ve dvorním traktu na Praze 2 v ulici Legerova. V tomtéž roce kuchyň Ethnocateringu konečně získala profesionální provozní zázemí v gastronomické provozovně na Stros Mayerově náměstí.

Od roku 2010 se InBáze vnitřně rozvrstvila na sociálně právní oddělení, komunitní oddělení a oddělení sociálního podnikání, zároveň se právně osamostatnila a oddělila od původní domovské organizace o.s. Berkat. V roce 2010 tak vzniká občanské sdružení Inbáze Berkat, které se v roce 2012 definitivně přejmenovává na občanské sdružení Inbáze.

V roce 2011 jsme zaměstnali prvního sociokulturního mediátora pro arabsky mluvící klienty a v současnosti máme 6 interkulturních pracovníků pro arabsky, mongolsky, vietnamsky, rusky, anglicky a francouzsky mluvící klienty, kteří působí na třech pobočkách oddělení pobytu cizinců OAMP v Praze. V roce 2012 jsme se stali partnerskou organizací Integračního centra Praha a garantem pro práci s rodinami cizinců a rozšířili naši činnost do pobočky V Praze Modřany a tržnice SAPA. V tomtéž roce jsme také v ulici Belgická otevřeli výtvarný ATELIÉR Mozaika, kde probíhají pravidelné tvůrčí aktivity pro děti cizinců, jejich české kamarády a rodiče. Od roku 2013 realizujeme pilotní projekt zaměřený na formování profese interkulturní pracovník.

V současnosti Inbáze zaměstnává 35 zaměstnanců z toho je 15 cizinců z Afghánistánu, Běloruska, Gruzie, Arménie, Mongolska, Ukrajiny, Uzbekistánu, Ruska, Vietnamu, Sýrie a na aktivitách InBáze se podílí více než 25 dobrovolníků. Tito lidé působí v Praze v komunitním centru Inbáze v Legerově ulici, na pobočkách OAMP MVČR na Praze 3, 4, a 10, na pobočkách v Modřanech, v provozovně na Stros Mayerově náměstí v Praze 7, v Ateliéru Mozaika na Praze 2 a na hospodářském dvoře v Rakovicích v Jižních Čechách. Máme z Inbáze radost.

SLUŽBY INBAZE

- Odborné sociální poradenství
- Psychosociální poradenství (TEP)
- Služby pro rodiny s dětmi
- Programy pro mladší děti
- Programy pro starší děti
- Mentoring
- Multikulturní skupiny KRUHY
- Asistenční a poradenské služby pro migranty
- Kurzy pro interkulturní a pedagogické pracovníky
- Dobrovolnictví
- FAQ
- Akce pro veřejnost

Jana Remenárová

Barbora Hanzalová

Můžeme spolu: Jana a Bára z InBáze pomáhají propojovat cizince a českou společnost

Bára a Jana (zleva) pracují v neziskové organizaci InBáze. Jana a Bára pracují v neziskové organizaci InBáze, která se zabývá integrací cizinců do české společnosti, v projektech zaměřených na interkulturní vzdělávání. V posledních roce se jim podařilo skvěle rozjet kurzy pro učitele z mateřských škol, o které je nečekaně velký zájem. Obě vystudovaly původně antropologii a postupně se propracovaly až k programům, ve kterých se snaží pomoci dětem s odlišným mateřským jazykem se začleňováním do škol.

Co je podle vás potřeba dělat, aby se nám společně žilo dobře?

Jana: Obě dvě jsme studovaly sociální a kulturní antropologii, kde je téma respektu a tolerance obsažené automaticky. A bylo přirozené, že jsme se dál v profesi vydaly směrem, kde se tato témata řeší. Já jsem nejdřív pracovala v Člověku v tísní v Programech sociální integrace a postupně jsem se dostala k migrantům a začala pracovat v InBázi.

A co si myslím, že pro lepší spolužití funguje – je to hrozně takové to „mikro“. Je to osobní zkušenost, to že znám lidi různých národností, etnik, vyznání osobně a nedělám žádné rozdíly. V InBázi se hodně snažíme propojovat cizince a českou společnost. A tam vidím, že osobní vazby fungují. Přijde mi, že osobní poznání je nejlepší cesta k tomu, aby předsudky padly a aby se nám žilo společně lépe. Jen nevím, jak tohle aplikovat na celou společnost.

Bára: Myslím, že je potřeba, aby lidé vnímali svět v souvislostech. Jde o to, aby se člověk naučil vnímat život v nějakých barvách a uvědomoval si, že není vše jen černo-bílé. Po vysoké škole jsem se věnovala evropským projektům zaměřeným na vzdělávání, ale ne vždy se zabývaly tématy a skupinami lidí tak, abych měla pocit, že má práce dává smysl. A po mateřské jsem si řekla, že si chci hodně vybírat, co budu dělat. Potřeba smysluplnosti práce byla velká. To, že jsem se ocitla v InBázi je spíš náhoda, ale téma začleňování dětí s odlišným mateřským jazykem vytanulo a cítím, že to je hodně potřebné a je to pro učitele velké téma. Bohužel mezi lidmi ve školském prostředí registruji velkou xenofobii, která opravdu plyne ze strachu z neznáma.

Měla bys nějaký konkrétní příklad, jak se ji podařilo zmenšit?

Bára: Tak když vezmu třeba příklad jedné školky, kde mi přišlo, že na začátku bylo téma cizinců pro učitele a rodiče tabu. Většinový názor i u vedení byl takový, že jsme tady v Čechách a musí se tady mluvit česky, i v případě, kdy mluví dva rodiče cizinci mezi sebou. Třeba rodič na třídní schůzce byl schopen říct, že mu vadí, že dvě Ukrajinky spolu v šatně mluví ukrajinsky a on jim nerozumí. To, co funguje a vidím to skrz semináře, které organizujeme, je s lidmi přesně o tomhle mluvit, komunikovat, otevírat se víc debatě a snažit se, aby ty témata nebyly tabu. A přijde mi, že to ve školách začíná fungovat. Cítím, že to je často jen strach, který vytváří ledy mezi lidmi, a když ho někdo prolomí, tak ty lidi začnou být tolerantnější.

Mně připadá, že ty ledy někdy vytváří i jen slova, která používáme. Proto jsem se začala ptát na slova jako Rom, ne-Rom, Čech, gadžo...co znamenají pro vás?

Jana: já jsem pracovala s Romy, cizinci a přestala jsem tato slova vnímat. Znáám je osobně a mám mezi nimi kamarády. Ale bohužel tato slova přicházejí “zvenku” a musím je pak používat, protože okolí mně k tomu nutí.

Bára: Já to mám stejně – když nemusím, tak lidi takhle vůbec “nenálepkuji”. Každý jsme nějaký a nedá se to paušalizovat. Okolí je bohužel často zvyklé dělit lidi na my a oni.

Vadí mi, že například v tisku, když se píše o nějaké negativní zprávě, že to je často, že něco udělali Romové, i když to v kontextu té zprávy vůbec není důležitá informace. Protože když to není nutné, není to hybatel toho, co se stalo, tak nevím, proč je to slovo v mediálním prostředí vůbec používáno.

Máte nějaké sny? Kdybyste měly kouzelnou hůlku, co byste vyčarovaly?

Jana: Za mě samozřejmě to, abychom nemusely žádnou xenofobii, rasismus vůbec řešit, tím pádem abychom přišly o práci (smích). V realu to ale samozřejmě není možné. Co si myslím, že ale v realitě jde, je podporovat ty instituce a neziskovky, které se xenofobii či rasismus na různých úrovních snaží řešit. Stejně jako v jiných neziskovkách, jsme často zavaleni administrativou projektu, že nemáme možnost řešit obsah tak do hloubky a v takovém rozsahu, jak bychom si přáli.

Bára: Možná trochu víc obecně - každý můžeme mít na stejnou věc jiný názor, ale můžeme se bavit na úrovni. Přála bych si, aby lidi byli napojeni víc jeden na druhého, víc spolu komunikovali a byli schopni se vzájemně lépe pochopit.

Je něco, co byste chtěly dodat, a na co se neptám?

Bára: Vzdělávání cizinců je nové téma, a týká se hlavně učitelů. Myslím si a – nechci přehánět, ale jsou to pro mě hrdinové. Předstupovat každý den před děti, které jsou otevřené a přímočaré a neberou si servítky a navíc začleňovat do výuky různorodé děti, jako např. děti cizinců, to chce typ člověka, který se otevírá druhým.

Jana: Přála bych si, aby učitelé dostali lepší podporu – jak metodickou, tak finanční, aby svoji práci mohli dělat dobře. Skrz aktivitu InBáze se o jejich podporu, aspoň částečně, a to v případě vzdělávání dětí cizinců, snažíme.

Mgr. Martina Skleničková